

Stanowisko Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji (PIIT) dotyczące projektu rozporządzeń w zakresie etykietowania energetycznego smartfonów i tabletów

Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji docenia i wspiera inicjatywy Komisji Europejskiej w kwestii projektów rozporządzeń promujących efektywność energetyczną i materiałową smartfonów i tabletów.

Wyrażamy zaniepokojenie faktem, iż projekt rozporządzenia niewystarczająco bierze pod uwagę kwestię złożoności wytwarzania niektórych produktów i logistyki ich wytwarzania, a także niezbędnych wymogów bezpieczeństwa i ochrony danych, które urządzenia te muszą spełniać.

Najważniejsze sugestie dotyczą:

1. Artykuł 3. Zobowiązania dostawców.

Przepisy dotyczące etykietowania energetycznego wymagają od producentów opatrzenia każdego dostarczanego produktu etykietą energetyczną. Branża zwracała wcześniej uwagę, że powoduje to generowanie dużych ilości odpadów. Uznaje się, że po zakupie produktu etykieta energetyczna ma niewielką lub zerową wartość dla konsumenta i jest zazwyczaj usuwana. Powyższe, oraz fakt, że etykieta w opakowaniu nie jest widoczna dla konsumenta przed zakupem urządzenia, ponownie zwraca uwagę na kwestię zasadności tego wymogu.

Postulujemy usunięcie tego wymogu w odniesieniu do telefonów i tabletów w ramach projektowanego rozporządzenia, co pozwoli osiągnąć neutralny wpływ na klimat. Obowiązek dostarczania etykiet sprzedawcom przez producentów oraz obowiązek eksponowania etykiety w punkcie sprzedaży oczywiście pozostałyby niezmiennymi.

Nawet jeśli obowiązek umieszczania etykiet w opakowaniu musi zostać utrzymany z powodów, które nie są znane branży, nowe rozporządzenie można ulepszyć pod względem ochrony środowiska w porównaniu z poprzednimi przepisami. W przypadku smartfonów i tabletów, samo urządzenie może wyświetlać etykietę. Tym samym, sugerujemy zawarcie w rozporządzeniu odstępstwa w postaci braku konieczności umieszczania fizycznej etykiety, w sytuacji, gdy produkty są dostarczane wraz z fabrycznie zainstalowaną etykietą, z którą konsument może się zapoznać na ekranie produktu.

2. Artykuł 8.

Wymogi omawianego rozporządzenia przewidują wprowadzenie rozległych zmian w sposobie projektowania i wprowadzania produktów na rynek. Tym samym, uważamy, że rozporządzenie nie powinno wchodzić w życie przez co najmniej 24 miesiące od momentu publikacji.

3. Załącznik IV

Istnieje różnica między metodą badania w ramach aplikacji mierzącej współczynnik efektywności energetycznej (EEI), a metodą badania opisaną w projekcie rozporządzenia. Najnowsza wersja aplikacji została wgrana na serwer dnia 8 kwietnia, zaś projekt został opublikowany dnia 31 sierpnia. W aplikacji Smartviser test jest przeprowadzany w momencie, gdy stan naładowania baterii mieści się w zakresie od 99% do 10%. Metoda badania opisana w projekcie zakłada testowanie, gdy stan naładowania baterii mieści się w zakresie od 100% do 0%.

Dodatkowo występuje problem w postaci niejednorodności wyników testu w przypadku ich powtarzania przy użyciu tego samego modelu. Wyniki testu są następujące:

Unom [V]	Pojemność baterii [mAh]	Nieaktywne wny1 [min]	Korzystane ie1 [min]	Nieaktywne wny2 [min]	Korzystane ie2 [min]	Nieaktywne wny3 [min]	EEI	Klasa
3,88	4390	395	262	394	275	417	0,00078	F
3,88	4390	415	234	446	263	415	0,00072	F
3,88	4390	405	323	397	261	389	0,00084	F
3,88	4390	373	271	387	253	405	0,00076	F
3,88	4390	388	307	391	300	369	0,00088	E
3,88	4390	410	310	357	260	333	0,00082	F

Powyżej przedstawiamy wyniki powtórzonego sześciokrotnie pomiaru przy użyciu tego samego modelu. W tym wyniku wartość EEI kształtuje się od 0,00072 do 0,00088, co daje różnicę wynoszącą 0,00016. Jednakże różnica w pomiarze EEI dla jednej klasy energetycznej w ZAŁĄCZNIKU II.A wynosi 0,00014. Powyższe wyniki wskazują na to, że nawet w przypadku wielokrotnego pomiaru przy użyciu tego samego modelu wyniki nie są jednolite.

Nie jesteśmy przekonani, że rozporządzenie oferuje odpowiednio powtarzalną metodę badania EEI. Wykonawca zaangażowany przez Komisję wykonał pracę na rzecz stworzenia aplikacji, jednakże testy wykazują zmienność wyników pomiarów dla tego samego urządzenia w przypadku kilkukrotnego badania. Aplikacja dostępna jest jedynie dla systemów Android i iOS, toteż niektóre produkty nie będą mogły z niej korzystać. Sugerujemy tym samym odsunięcie w czasie publikacji rozporządzenia do momentu, w którym metoda badania zostanie opracowana w całości i pozwoli na uzyskiwanie wiarygodnych wyników.

4. Załącznik V

Maksymalna cena części zamiennych. Nie jest możliwe przewidzenie jak zmieniać się będą koszty materiałów i energii w latach obowiązywania rozporządzenia. Wątpliwe jest zatem to, czy producent może dokonać dokładnego oszacowania ceny części zamiennych, dlatego wedle

naszej opinii wymóg ten powinien zostać usunięty.

Karta informacyjna produktu musi zostać przygotowana przed wprowadzeniem produktu na rynek. Kwestie logistyczne mogą spowodować zmianę daty wprowadzenia modelu produktu na rynek względem planów producenta. Nie jest również możliwe określenie daty zakończenia wprowadzania na rynek w sytuacji, gdy produkt jest wprowadzany na rynek po raz pierwszy. Mimo iż wprowadzenie tych dat do bazy danych EPREL jest wymagane, dozwolone są zmiany dat wprowadzenia na rynek do daty rzeczywistej. Data zakończenia wprowadzania na rynek jest wprowadzana do bazy danych w momencie, w którym producent zna tę datę. Umieszczenie dat w karcie informacyjnej produktu nie jest wymagane, ponieważ są one dostępne w bazie danych, dlatego też sugerujemy ich usunięcie z karty informacyjnej produktu.

Mając na uwadze powyższe, jesteśmy przekonani, że powyższe sugestie i uwagi wynikające z doświadczenia przedstawicieli branży, pozwolą jeszcze lepiej sformułować zapisy omawianych rozporządzeń dotyczących etykietowania energetycznego w odniesieniu do smartfonów i tabletów.